

BG

BG

BG



ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 29.9.2010
COM(2010) 524 окончателен

2010/0278 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за ефективното прилагане на бюджетния надзор в еврозоната

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Световната икономическа и финансова криза изведе на преден план необходимостта от по-сериозна координация и засилен надзор на икономическите политики в рамките на Икономическия и паричен съюз (ИПС). Съществуващите инструменти и методи на координация и надзор позволиха на ЕС да устои на трудности, които биха се оказали непосилни за всяка държава-членка поотделно. Европейските институции и държавите-членки реагираха бързо и продължават да полагат съвместни усилия за възстановяване от безпрецедентната за нашето поколение криза.

Тези неотдавнашни събития обаче разкриха и неотстранените пропуски и слабости както в сегашната система за координация, така и в съществуващите процедури за надзор. Според всеобщото мнение рамката за ИПС следва да бъде укрепена възможно най-скоро с цел да се затвърдят макроикономическата стабилност и устойчивостта на публичните финанси, които са предпоставки за постигането на траен растеж на производството и заетостта.

Кризата доведе до радикален обрат в преобладаващите до 2007 г. благоприятни икономически и финансови условия и за пореден път показва, че извънредните приходи, натрупани по време на благоприятната икономическа конюнктура, не са били използвани в достатъчна степен, за да се осигури възможност за маневриране при неблагоприятна промяна. В повечето държави-членки ще бъде необходима значителна консолидация с цел да се възстанови низходящата тенденция на публичния дълг. Нуждата от това е още по-спешна предвид факта, че обществата и икономиките в Европа са изправени пред последиците, свързани със застаряването на населението, които ще окажат допълнителен натиск върху предлагането на труд и публичните бюджети. Понижаването на равнището на дълга е от особено значение за повечето държави предвид отрицателното му влияние върху икономическите стимули и растежа чрез по-високите данъци и рискови премии.

Основен инструмент за координация и надзор на фискалната политика е Пактът за стабилност и растеж (ПСР), с който се прилагат посочените в Договора разпоредби относно бюджетната дисциплина. Укрепването на Пакта е важно както за увеличаване на доверието към договорената координирана стратегия за оттегляне на мерките за стимулиране във фискалната област, така и за да се предотврати повторението на грешки от миналото. Целта на представяния набор от мерки е укрепване на Пакта посредством: i) подобряване на неговите разпоредби в контекста на опита и не на последно място на опита от кризата; ii) снабдяването му с по-ефективни инструменти за прилагане; и iii) допълването му с разпоредби относно националните фискални рамки. Този комплекс от предложения е част от по-мощна реформа на икономическото управление в рамките на стратегията „Европа 2020“, която включва предложения за разрешаване на макроикономическите неравновесия с помощта на по-стриктен надзор, включително механизми за предупреждение и санкции. Различните елементи от координацията на икономическата политика, включително надзорът на структурните реформи, ще бъдат интегрирани в нов надзорен цикъл — т.нар. „европейски семестър“, който ще обедини съществуващите процедури в рамките на ПСР и общите насоки на икономическата политика, в това число едновременно представяне на програмите за стабилност и конвергентните програми, и на националните програми за реформи.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

Насоките на настоящите предложения бяха обявени от Комисията в две съобщения: „Засилване на координацията на икономическите политики“ от 12 май 2010 г. и „Засилване на координацията на икономическата политика за стабилност, растеж и работни места — инструменти за по-силно икономическо управление на ЕС“ от 30 юни 2010 г. Решението на Комисията да издаде официално съобщение бе продиктувано от нейното желание да покаже ангажираността си към насърчаване на диалога с държавите-членки, с Европейския парламент и с всички заинтересовани страни, като същевременно предоставя конкретни предложения за действие.

През юни 2010 г. Европейският съвет призна неотложната необходимост от координиране на нашите икономически политики. Постигнато бе съгласие относно първоначалните насоки по отношение на ПСР и бюджетния надзор. По-специално Европейският съвет се споразумя относно следното: i) да се засилят предпазните и корективните мерки на ПСР, включително със санкции и надлежно отчитане на конкретните обстоятелства в държавите от еврозоната; ii) в рамките на бюджетния надзор да се обръща по-голямо внимание на равнищата и развитието на дълга и цялостната устойчивост; iii) да се гарантира, че всички държави-членки разполагат с национални бюджетни правила и средносрочни бюджетни рамки в съответствие с ПСР; iv) да се осигури качеството на статистическите данни.

Европейският съвет отправи призив към Комисията и към създадената през март 2010 г. Специална група за икономическото управление, ръководена от неговия председател, да доразвият и приложат в действие тези насоки възможно най-скоро. Между Комисията и Специалната група бе установено конструктивно сътрудничество. Комисията подпомогна работата на Специалната група посредством горепосочените съобщения, както и с *ad hoc* съдействие.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Правното основание за ПСР е заложено в членове 121 и 126 от Договора за функционирането на Европейския съюз. ПСР се състои от: Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики (наричан „предпазни мерки“), Регламент (ЕО) № 1467/97 на Съвета за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит (наричан „корективни мерки“) и Резолюцията от 17 юни 1997 г. относно Пакта за стабилност и растеж. Тези регламенти бяха изменени през 2005 г. с Регламент (ЕО) № 1055/2005 и Регламент (ЕО) № 1056/2005 и допълнени с Доклада на Съвета от 20 март 2005 г., озаглавен „Подобряване на изпълнението на Пакта за стабилност и растеж“. Настоящите предложения имат за цел да въведат нови изменения в Регламент № 1466/97 и Регламент (ЕО) № 1467/97. Допълнителни инструменти за прилагане са предложени в нов регламент на Европейския парламент и на Съвета относно ефективното прилагане на бюджетния надзор в еврозоната въз основа на член 136 от Договора във връзка с член 121, параграф 6. Изискванията за бюджетните рамки на държавите-членки са предмет на нова директива на Съвета, основаваща се на член 126, параграф 14: по-специално целта на директивата е да определи задълженията на националните органи да спазват разпоредбите на член 3 от Протокол № 12 към Договорите относно процедурата при прекомерен дефицит.

Предпазните мерки на ПСР целят да гарантират, че държавите-членки следват разумна фискална политика, така че да не е необходимо да се приемат по-строги форми на координация, за да се избегне подлагането на риск на устойчивостта на публичните финанси с възможните негативни последици за ИПС като цяло. Съответно от държавите-членки се изисква да представят програми за стабилност и конвергентни програми, в които са очертани плановете им за постигане на средносрочните бюджетни цели (СБЦ), определени като процент от БВП в структурно изражение (т.е. след коригиране на ефекта на цикъла и изключване на еднократните и временните мерки); тези цели са различни в отделните страни и варират около балансираното състояние, за да отразяват нивото на държавния дълг и задълженията, свързани със застаряването. От държавите-членки, които не са достигнали средносрочната си цел, се очаква да се приближават към нея с годишен темп от 0,5 % от БВП в структурно изражение.

Напредъкът към СБЦ като цяло обаче е недостатъчен, поради което публичните финанси са силно изложени на въздействието на икономическия спад. Освен това на практика се оказва, че структурното салдо е неадекватен показател за основната фискална позиция на страната, тъй като е трудно да се оцени цикличната позиция на икономиката в реално време и тъй като извънредните постъпления и спадове в приходите, които не са пряко свързани с икономическия цикъл (по-специално развитието в сектора на жилищата и финансовите пазари), не се отчитат в достатъчна степен. В резултат на това в редица страни привидно стабилните бюджетни позиции преди кризата прикриваха силна зависимост от извънредни приходи за финансиране на разходите, неизпълнението на които допринесе за стремителното увеличаване на бюджетните дефицити.

В отговор на тези недостатъци предлаганата реформа на предпазните мерки запазва текущите СБЦ и годишното изискване за конвергенция от 0,5 % от БВП, като същевременно ги прави оперативни по отношение на един нов принцип на провеждане на разумна фискална политика. Този принцип предполага, че годишното нарастване на разходите не следва да надхвърля разумния средносрочен темп на растеж на БВП (а ако СБЦ не е била постигната — следва да остане значително под този темп), освен ако СБЦ е преизпълнена значително или прекомерното нарастване на разходите е съпътствано от дискреционни мерки по отношение на приходите. Основната цел е да се гарантира, че извънредните приходи няма да бъдат похарчени, а вместо това ще бъдат пренасочени към намаляване на дълга. Новият принцип ще определи референтна стойност, спрямо която ще бъдат оценявани фискалните плановете на страните в програмите за стабилност и конвергентните програми. Освен това, ако съответната държава-членка не спазва съгласувания темп на нарастване на разходите и договорените мерки по отношение на приходите, тя може да получи предупреждение от Комисията и, ако неспазването е продължително и/или особено сериозно, препоръка от Съвета за предприемане на корективни действия по силата на член 121 от Договора. Такава препоръка, макар и отправена като част от предпазните мерки, ще бъде придружена за пръв път и единствено за страните от еврозоната от механизъм за прилагане по силата на член 136 от Договора под формата на лихвоносен депозит, възлизащ на 0,2 % от БВП. За налагане на лихвоносния депозит се въвежда процедура за механизъм на „обратно гласуване“: при отправяне на препоръка депозитът става дължим по предложение на Комисията, освен ако Съветът вземе решение за обратното с квалифицирано мнозинство и в срок от десет дни. Съветът може да намали размера на депозита само с единодушие или въз основа на предложение на Комисията и мотивирано искане от страна на съответната държава-членка. Депозитът се

възстановява заедно с натрупаните по него лихви, след като Съветът се увери, че ситуацията, която го е предизвикала, вече не съществува.

Корективните мерки на ПСР имат за цел да предпазват от големи грешки в бюджетните политики, които биха могли да подложат на риск устойчивостта на публичните финанси и потенциално да застрашат ИПС. Това се изразява в задължение за държавите-членки да избягват прекомерни дефицити по държавния бюджет, които се определят въз основа на количествен праг за дефицита (3 % от БВП) и дълга (60 % от БВП или намаляващ с достатъчни темпове към тази стойност). Процедурата при прекомерен дефицит (ППД), която привежда в действие забраната за прекомерен дефицит, предвижда поредица от стъпки, които в крайна сметка могат да доведат до налагане на финансови санкции за държавите от еврозоната.

ППД е била редовно прилагана съгласно съответните разпоредби, дори в контекста на изключителните обстоятелства по време на финансовата криза, като по този начин е допринесла за стабилизиране на очакванията за методичното разрешаване на последната. Наяве обаче излязоха редица недостатъци. Макар критериите за дефицита и дълга да са по принцип с еднаква тежест, може да се смята, че устойчиво високите равнища на дълга представляват по-голяма заплаха за устойчивостта на публичните финанси в сравнение със спорадичните високи дефицити, но на практика до настоящия момент в ползрението на ППД е бил почти единствено прагът от „3 % от БВП“, докато ролята на дълга е оставала встрани. Това се дължи на по-комплексното естество на прага за дълга в сравнение с този за дефицита, включително на двусмислието на понятието за достатъчен темп на намаляване и по-голямото въздействие върху съотношението на дълга на променливи извън контрола на правителството, и най-вече инфлацията. По принцип ППД се крепи върху силен механизъм за прилагане, тъй като при продължително некоригиране на прекомерния дефицит могат, а и следва да бъдат наложени финансови санкции. Изглежда обаче такива санкции идват на твърде късен етап от процеса и поради това не възпрепятстват ефективно извършването на големи грешки във фискалната политика, до известна степен поради факта, че финансовата ситуация на съответната страна може да се е влошила толкова много, че заплахата от глоба да изглежда по-малко вероятна в момента, в който следва да бъде наложена. И накрая, последната криза показва, че ако задължението за коригиране на прекомерния дефицит допринася за затвърждаване на очакването за запазване на държавната платежоспособност, времевата рамка и профилът на корекциите може би следва да вземат предвид фактори от значение за целия ИПС.

В отговор на тези недостатъци се отправят следните ключови предложения за реформата на корективните мерки.

Критерият за дълга съгласно ППД ще стане действащ най-вече с приемането на конкретна количествено изразена референтна стойност, чрез която да се преценява дали съотношението на дълга се понижава в достатъчна степен към прага от 60 % от БВП. По-конкретно, съотношение на дълга към БВП, което надвишава 60 %, ще се смята за достатъчно намаляващо, ако разликата с референтната стойност от 60 % от БВП е намалявала през предходните три години с темп от порядъка на една двадесета годишно. Неспазването на тази количествено изразена референтна стойност обаче не означава, че във всички случаи срещу съответната страна ще започне процедура за прекомерен дефицит, тъй като за подобно решение е необходимо да бъдат взети под внимание всички фактори, които имат отношение, особено що се отнася до оценката на развитието на дълга, като например дали много ниският номинален растеж пречи на

намаляването на дълга, както и рисковите фактори, свързани с дълговата структура, задължениостта на частния сектор и задълженията, произтичащи от застаряването на населението. В съответствие с по-силния акцент, който се поставя върху дълга, следва да бъде обърнато по-голямо внимание на съответните фактори при неспазване на критериите за дефицит, ако дадена страна има дълг под прага от 60 % от БВП.

Предложеният по-гъвкав подход с оглед на отчитането на съответните фактори при отделните стъпки за установяване наличието на прекомерен дефицит може също така да бъде от полза за страни, които извършват цялостна пенсионна реформа, надхвърляща предвиждания понастоящем петгодишен преходен период. Специалните разпоредби на ПСР за цялостните пенсионни реформи с оглед на критериите за дефицит обхващат също така и дълговия критерий: същият петгодишен преходен период се въвежда, за да бъдат отчетени нетните разходи по тези реформи, когато се оценява спазването на дълговия критерий. И накрая, същото внимание трябва да бъде отдадено и на частична или пълна отмяна на извършени по-рано цялостни пенсионни реформи, както при задействането, така и при прекратяването на ППД.

Контролът върху изпълнението се засилва чрез въвеждането на нов пакет от финансови санкции за държавите-членки от еврозоната, които постепенно ще се включат в процеса на много по-ранен етап. По-специално, ще бъде изискван безлихвен депозит в размер на 0,2 % от БВП при вземането на решение за дадена страна да бъде открита процедура за прекомерен дефицит; този депозит ще бъде трансформиран в глоба в случай на неспазване на първоначалната препоръка за коригиране на дефицита. Сумата се равнява на твърдия компонент на санкциите, вече предвиден за последния етап от ППД. Освен това има връзка с бюджета на ЕС, която следва да улесни предвиждания преход към система за привеждане в действие, основаваща се на бюджета на ЕС, както посочва споменатото по-горе Съобщение на Комисията от 30 юни 2010 г. По-нататъшно неспазване ще доведе до прилагането на санкции в съответствие с вече съществуващите разпоредби в ПСР. За да се ограничат дискреционните действия при привеждането в действие, се предвижда механизъм на „обратно гласуване“ за налагането на нови санкции във връзка с последващите етапи от ППД. По-конкретно, на всеки етап от ППД Комисията ще прави предложения за необходимата санкция и предложението ще се смята за одобрено, освен ако Съветът реши противното с квалифицирано мнозинство в рамките на десет дни. Безлихвеният депозит или глобата могат да бъдат намалявани или отменяни само с единодушието на Съвета или въз основа на специално предложение от Комисията, основаващо се на изключителни икономически обстоятелства, или след мотивирана молба от съответната държава-членка.

Освен това критериите за оценка на спазването на препоръките на всеки етап, включително възможността за допускане на удължаване на срока за коригиране на прекомерния дефицит, са изяснени чрез поставянето на специален акцент върху фискалните променливи, за които може да се допусне, че са под прекия контрол на правителството, по-специално разходите, по аналогия с подхода, предложен в предпазната част. Освен за тези специфични за отделни държави обстоятелства се въвежда възможност за удължаване на сроковете и в случай на всеобхватна икономическа криза.

Не може да се очаква ефективното привеждане в действие на рамката на ИПС за бюджетна координация да стане само чрез условия, определени на равнище ЕС. Особеният децентрализиран характер на воденето на фискална политика в ЕС и общата

нужда от припознаване на правилата на ЕС на национално равнище правят необходимо отразяването в националните бюджетни рамки на целите на рамката на ИПС за бюджетна координация. Националната бюджетна рамка е съвкупност от елементи, която създава основата за фискалното управление на национално равнище, т.е. конкретната институционална политика на отделната страна определя облика на воденето на фискална политика на национално равнище. Това означава системи за счетоводство на публичния сектор, статистика, прогнозни практики, фискални правила за количествено изразяване, бюджетни процедури, ръководещи всички етапи на бюджетния процес и по-специално средносрочни бюджетни рамки и фискални отношения между отделните подсектори на сектор „Държавно управление“. При все че специфичните нужди и предпочитания на държавите-членки трябва да бъдат отчитани, е необходимо спазването на редица критерии във връзка с постигането на минимално качество и съответствие с бюджетната рамка на ИПС. Те са обект на Директивата относно националните бюджетни рамки, която се предлага като допълнение към реформата на ПСР. Подобни критерии изискват на първо място първичните елементи на националните бюджетни рамки, а именно счетоводните и статистическите въпроси и прогнозните практики, да работят в съответствие с минималните европейски стандарти за улесняване на прозрачността и наблюдението на развитието във фискалната област. Националните бюджетни рамки трябва също така да приемат многогодишното фискално планиране, за да се подсигури постигането на средносрочните цели на равнище ЕС. Освен това държавите-членки трябва да прилагат количествени фискални правила, които способстват спазването на праговете за дефицит и за дълг. Държавите-членки трябва да подсигурят прилагането на тези критерии във всички подсектори на сектор „Държавно управление“. Националните власти трябва също така да гарантират прозрачността на бюджетните процедури чрез осигуряването на подробна информация относно съществуващите извънбюджетни фондове, данъчни разходи и условни пасиви.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за ефективното прилагане на бюджетния надзор в еврозоната

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 136 във връзка с член 121, параграф 6 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след като представиха проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Държавите-членки, чиято парична единица е еврото, имат особен интерес и отговорност да провеждат икономическа политика, която насърчава правилното функциониране на Икономическия и паричен съюз, и да избягват политика, която го застрашава.
- (2) В Договора се предвижда възможност за приемане на специални мерки в еврозоната, чието действие надхвърля това на приложимите към всички държави-членки разпоредби, с цел да се осигури правилното функциониране на Икономическия и паричен съюз.
- (3) За по-ефективното прилагане на бюджетния надзор в еврозоната са необходими допълнителни санкции. Тези санкции следва да повишат доверието в рамката за фискален надзор на Съюза.
- (4) Правилата, въведени с настоящия регламент, следва да осигурят наличието на справедливи, навременни, постъпателни и ефективни механизми за следване на предпазните и корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж, и по-специално Регламент (ЕО) № 1466/97 от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики² и Регламент (ЕО) № 1467/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит³.

¹ ОВ С, , стр.

² ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1.

³ ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 6.

- (5) Санкциите за държавите-членки, чиято парична единица е еврото, в рамките на предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж, следва да създадат стимули за провеждане на разумна фискална политика. Провеждането на такава политика следва да гарантира, че темпът на нарастване на правителствените разходи не надхвърля обичайно разумния средносрочен темп на нарастване на brutния вътрешен продукт (БВП), освен ако излишъкът е обвързан с нарастване на правителствените приходи или дискреционният спад на приходите е компенсиран от намаляване на разходите.
- (6) Провеждането на разумна фискална политика следва ефективно да постигне и да поддържа средносрочната бюджетна цел. Придържането към средносрочната бюджетна цел за бюджетните позиции следва да предостави на държавите-членки предпазен марж спрямо референтната стойност за държавния дефицит от 3 % от БВП, да подsigури бърз напредък към устойчивост и същевременно да им даде възможност за бюджетно маневриране, особено като се имат предвид нуждите от публични инвестиции.
- (7) Сред предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж стимулът за провеждане на разумна фискална политика следва да включва задължение за учредяване на лихвоносен депозит, което се налага временно на държава-члена, чиято парична единица е еврото и която не осъществява задоволителен напредък към бюджетната консолидация. Към това следва да се пристъпва, в случай че след първоначално предупреждение от страна на Комисията държавата-членка запазва същата линия на поведение, което, макар да не преминава в нарушение на забраната за прекомерен дефицит, е неразумно и потенциално опасно за гладкото функциониране на Икономическия и паричния съюз и следователно Съветът издава препоръка в съответствие с член 121, параграф 4 от Договора.
- (8) Наложеният лихвоносен депозит следва да бъде освободен в полза на съответната държава-членка заедно с натрупаните по него лихви, след като Съветът се увери, че ситуацията, пораждаща задължение за учредяване на депозит, вече не съществува.
- (9) Сред корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж санкциите за държави-членки, чиято парична единица е еврото, следва да са под формата на задължение за учредяване на безлихвен депозит, свързан с решение на Съвета за установяване на наличието на прекомерен дефицит и за задължението за заплащане на глоба при неспазване на препоръка на Съвета за коригиране на прекомерния държавен дефицит. Посочените санкции следва да бъдат налагани без значение на това дали в предходен период съответната държава-членка е била задължена да учреди лихвоносен депозит.
- (10) Размерът на лихвоносния депозит, на безлихвения депозит и на глобата, предвидени в настоящия регламент, следва да бъде така фиксиран, че да осигурява постепенно нарастване на санкциите в рамките на предпазните и корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж и да създава достатъчно стимули за държавите-членки, чиято парична единица е еврото, да съблюдават фискалната рамка на Съюза. Глобата, свързана с член 126, параграф 11 от Договора и установена в член 12 от Регламент (ЕО) № 1467/97⁴, се състои от фиксиран компонент, равен на 0,2 % от БВП, и от променлив компонент. По този начин се гарантира постепенно нарастване на санкциите и равнопоставено третиране на държавите-членки, ако лихвоносният депозит, безлихвения депозит и глобата, установени в настоящия регламент, се равняват на 0,2 % от БВП —

⁴

ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 6.

размерът на твърдо определения компонент на глобата, свързана с член 126, параграф 11 от Договора.

- (11) Следва да бъде предвидена възможност Съветът да намалява или отменя санкциите, наложени върху държавите-членки, чиято парична единица е еврото, въз основа на предложение на Комисията след мотивирано искане от страна на съответната държава-членка. В рамките на корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж Комисията следва също да може да предлага намаляване на размера на санкцията или нейната отмяна поради изключителни икономически обстоятелства.
- (12) Безлихвеният депозит следва да бъде освободен, след като прекомерният дефицит бъде коригиран, а лихвата върху тези депозити, както и събраните глоби следва да бъдат разпределени между държавите-членки, чиято парична единица е еврото и които нямат прекомерен дефицит и които също така не са подложени на процедурата при прекомерни дисбаланси.
- (13) Правомощията за приемане на конкретни решения за привеждане в изпълнение на механизмите за налагане на санкции, изложени в настоящия регламент, следва да бъдат дадени на Съвета. Като част от координацията на икономическите политики на държавите-членки, извършвана от Съвета, както е посочено в член 121, параграф 1 от Договора, тези конкретни решения са неразделна част от последващия контрол на мерките, приети от Съвета в съответствие с членове 121 и 126 от Договора и регламенти (ЕО) № 1466/97 и (ЕО) № 1467/97.
- (14) Тъй като настоящият регламент съдържа общи правила за ефективното прилагане на регламенти (ЕО) № 1466/97 и (ЕО) № 1467/97, той следва да бъде приет в съответствие с обикновената законодателна процедура, посочена в член 121, параграф 6.
- (15) Тъй като целта за създаване на единен механизъм за налагане на санкции не може да бъде постигната в достатъчна степен на ниво държави-членки, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Глава I

Предмет

Член I

Предмет и обхват

1. Настоящият регламент определя система от санкции, целящи по-ефективно прилагане на предпазните и корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж в еврозоната.
2. Настоящият регламент се прилага спрямо държавите-членки, чиято парична единица е еврото.

Член 2
Определения

За целите на настоящия регламент:

- (1) „предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж“ означава многостранната система за надзор, организирана от Регламент (ЕО) № 1466/97 от юли 1997 г.;
- (2) „корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж“ означава процедурата за контрол на прекомерния дефицит на държавите-членки, уредена с член 126 от Договора и Регламент (ЕО) № 1467/97 от 7 юли 1997 г.;
- (3) „изключителни икономически обстоятелства“ означава обстоятелства, при които излишъкът на държавния дефицит над референтната стойност се счита за изключение по смисъла на член 126, параграф 2, буква а), второ тире от Договора и както е посочено в Регламент (ЕО) № 1467/97.

Глава II
Санкции в рамките на предпазните мерки на Пакта за стабилност и растеж

Член 3
Лихвоносен депозит

1. Когато Съветът отправи препоръка към някоя държава-членка в съответствие с член 121, параграф 4 от Договора за предприемане на необходимите коригиращи действия при наличие на особено големи и опасни отклонения от провеждането на разумна фискална политика, както е определено в член 6, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1466/97, учредяването на лихвоносен депозит се налага от Съвета, който действа по предложение на Комисията. Решението се счита за прието от Съвета, освен ако той вземе решение с квалифицирано мнозинство да отхвърли предложението в срок от десет дни след приемането му от Комисията. Съветът може да измени предложението в съответствие с член 293, параграф 1 от Договора.
2. Размерът на предложението от Комисията лихвоносен депозит възлиза на 0,2 % от брутния вътрешен продукт (БВП) на съответната държава-членка за предходната година.
3. Лихвата по депозита отразява кредитния риск на Комисията и съответния инвестиционен период.
4. Чрез дерогация от параграф 2 и след получаване на мотивирано искане от страна на съответната държава-членка, отправено до Комисията в срок от десет дни след приемането на препоръката на Съвета, посочена в параграф 1, Комисията може да предложи намаляване на размера на лихвоносния депозит или неговата отмяна.
5. Когато ситуацията, предизвикала посочената в параграф 1 препоръка, вече не съществува, Съветът взема решение въз основа на предложение на Комисията да възстанови депозита и натрупаните по него лихви на съответната държава-членка. Съветът може да измени предложението на Комисията в съответствие с член 293, параграф 1 от Договора.

Глава III

Санкции в рамките на корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж

Член 4 *Безлихвен депозит*

1. Когато Съветът прецени в съответствие с член 126, параграф 6 от Договора, че в някоя държава-членка е налице прекомерен дефицит, Съветът, който действа по предложение на Комисията, налага учредяването на безлихвен депозит. Решението се счита за прието от Съвета, освен ако той вземе решение с квалифицирано мнозинство да отхвърли предложението в срок от десет дни след приемането му от Комисията. Съветът може да измени предложението в съответствие с член 293, параграф 1 от Договора.

2. Размерът на предложението от Комисията безлихвен депозит възлиза на 0,2 % от БВП на съответната държава-членка за предходната година.

3. Ако държавата-членка има учреден лихвоносен депозит към Комисията в съответствие с член 3, лихвоносният депозит се превръща в безлихвен депозит.

Ако размерът на учредения по-рано лихвоносен депозит и натрупаните по него лихви надвишава размера на изисквания безлихвен депозит, остатъкът се възстановява на държавата-членка.

Ако размерът на изисквания безлихвен депозит надвишава размера на учредения по-рано лихвоносен депозит и натрупаните по него лихви, държавата-членка донася недостигащата сума, когато учредява безлихвения депозит.

4. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член поради изключителни икономически обстоятелства или след получаване на мотивирано искане от страна на съответната държава-членка, отправено до Комисията в срок от десет дни след приемането на решението на Съвета в съответствие с член 126, параграф 6 от Договора, Комисията може да предложи намаляване на размера на безлихвения депозит или неговата отмяна.

Член 5 *Глоба*

1. Когато Съветът установи в съответствие с член 126, параграф 8 от Договора, че държавата-членка не е предприела ефективни действия в отговор на препоръка на Съвета, Съветът, като действа по предложение на Комисията, може да реши да наложи глоба на държавата-членка. Решението се счита за прието от Съвета, освен ако той вземе решение с квалифицирано мнозинство да отхвърли предложението в срок от десет дни след приемането му от Комисията. Съветът може да измени предложението в съответствие с член 293, параграф 1 от Договора.

2. Размерът на предложената от Комисията глоба възлиза на 0,2 % от БВП на съответната държава-членка за предходната година.

3. Ако държавата-членка има учреден безлихвен депозит към Комисията в съответствие с член 4, безлихвеният депозит се превръща в глоба.

Ако размерът на учредения по-рано безлихвен депозит надвишава размера на изискваната глоба, остатъкът се възстановява на държавата-членка.

Ако размерът на глобата надвишава размера на учредения по-рано безлихвен депозит или ако не е бил учредяван безлихвен депозит, държавата-членка донася недостигащата сума, когато заплаща глобата.

4. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член поради изключителни икономически обстоятелства или след получаване на мотивирано искане от страна на съответната държава-членка, отправено до Комисията в срок от десет дни след приемането на решението на Съвета в съответствие с член 126, параграф 8 от Договора, Комисията може да предложи отмяна на глобата или намаляване на размера ѝ.

Член 3

Възстановяване на безлихвения депозит

Ако Съветът вземе решение в съответствие с член 126, параграф 12 от Договора да отмени някои или всички решения, всички безлихвени депозити, учредени от държавата-членка към Комисията, се възстановяват на съответната държава-членка.

Член 7

Разпределение на лихвите и глобите

Лихвите, получени от Комисията от учредените в съответствие с член 4 депозити и събраните в съответствие с член 5 глоби, представляват други приходи, посочени в член 311 от Договора, и се разпределят в зависимост от техния дял в brutния национален доход на отговарящите на условията държави-членки между държавите-членки, чиято парична единица е еврото, които нямат прекомерен дефицит, изчислен в съответствие с член 126, параграф 6 от Договора и които не са подложени на процедурата при прекомерни дисбаланси по смисъла на Регламент (ЕС) № [.../...].

ГЛАВА IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 8

Гласуване в Съвета

По отношение на мерките, посочени в членове 3, 4 и 5, право на глас имат само членовете на Съвета, представляващи държавите-членки, чиято парична единица е еврото, а Съветът не зачита гласа на члена на Съвета, представляващ съответната държава-членка.

Квалифицираното мнозинство от членовете на Съвета, посочени в предходния параграф, се определя в съответствие с член 238, параграф 3, буква а) от Договора.

Член 9
Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на [хх] ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател